

štev. 2.

Priloga „Vrtcu“.

XXI. tečaj.

V Ljubljani, dne 1. februarja 1913.

Beg v Egipt.

Tiha noč pokriva zemljo
in ž njo mesto Betlehem,
v pokoj, v sanje, v pozabljivost
se zavil je gluh in nem.

Nekdo pa ne spi, ne sanja,
v glavi misli misel zlo:
»Ni nazaj jih — goljufali
so me Modri, ha, grdo!

Ne poznate vi Heroda;
kdo bo prestol mi podrl?
Jaz bom vladal na Sionu. —
Betlehem pa v prah bom strl!«

Toda On, Vsevedni gori,
ki za misli zna srca,
v tisti uri na ravnino
betlemsko pošlje sla.

»Vstani, Jožef!“ angel pravi,
 »beži z Detetom od tod
 s sabo Mater sveto vzemi —
 išče namreč vas Herod!“

In v deželo faraonov
 skozi mesta in vasi
 družba tiha v tihi noči
 kakor lahen sèn hiti . . .

Betlehemske otročiče
 seka zjutraj ostri meč,
 Jezusa pa ne doseže —
 ni ga v Betlehemu več.

A. L.

Angelsko omizje.

4. Svetí Stanislav.

Med najodličnejše goste angelskega omizja moramo šteti tudi sv. Stanislava, saj je v nedolžnosti in svetosti popolnoma podoben sv. Alojziju.

Ker vam je življenje tega angelskega mladeniča že gotovo kolikortoliko znano, naj zadostuje, da tukaj opišem le njegovo veliko ljubezen do Jezusa v presvetem Rešnjem Telesu.

Že v šolskih letih je bil vsako nedeljo in vsak praznik pri sv. obhajilu. Vsak dan je bil pri dveh ali treh sv. mašah. Preden je šel v šolo, je vselej obiskal Zveličarja v presv. Rešnjem Telesu in, ko se je vračal iz šole, je šel zopet pred tabernakelj.

Dvakrat v življenju je pa izkusil še prav posebno nenavadno srečo, da je bil obhajan na čudežen način. Takrat mu angeli niso bili le nevidno navzoči, temveč so mu sami takorekoč pogrnili angelsko mizo in sami mu postregli z angelsko hrano.